

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 107

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 februarie 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 512 din 12 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	2-6			
Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților				
			situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	7-10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		65.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. II/97 la Hotărârea Guvernului nr. 446/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții prioritare din infrastructura de mediu.....	11-12
		66.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Protecția și reabilitarea părții sudice a litoralului românesc al Mării Negre în zona Municipiului Constanța — Mamaia Centru, Mamaia Nord, județul Constanța”	12-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		75.	— Ordin al ministrului transporturilor privind reglementarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere	14
		142.	— Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic de Recuperare Iași pentru activitatea de prelevare și transplant țesut osos, tendinos și cartilajii	15
		145.	— Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agrippa Ionescu” pentru activitatea de prelevare de organe, țesuturi și celule de origine umană.....	15
★				
		Lista	cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Brașov, care înființează și administrează unități de asistență socială, ce beneficiază de subvenții din bugetul local în anul 2014, în baza Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 512

din 12 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 117/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și pentru modificarea art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Johanna Goth în Dosarul nr. 7.733/2/2012 al **Curții de Apel Pitești — Secția contencios administrativ și fiscal** și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 277D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a depus la dosarul cauzei un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, în condițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, întrucât litigiul vizează obligarea conducătorului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la plata amenzii cominatorii pentru nepunerea în executare a hotărârii prin care autorul excepției de neconstituționalitate este îndreptățit la emiterea titlului. În acest sens, consideră că dispozițiile legislative criticate sunt cele care permit instanței judecătorești investite să aprecieze dacă atitudinea autorității este culpabilă sau nu.

Pe fondul cauzei pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate, de exemplu prin Decizia nr. 1.242 din 22 septembrie 2011 și Decizia nr. 168 din 28 februarie 2012. De asemenea, Curtea a mai examinat dispozițiile legale criticate din perspectiva criticii privind încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii și a reținut prin Decizia nr. 742 din 20 septembrie 2012 că acestea sunt norme de procedură de imediată aplicare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 3.120 din 8 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.733/2/2012/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale**

dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 117/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și pentru modificarea art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Johanna Goth într-o cauză privind aplicarea, în temeiul art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a unei sancțiuni pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât dispun nu numai pentru viitor, dar produc și efecte retroactive, întrucât prin suspendarea tuturor procedurilor de stabilire și acordare a măsurilor reparatorii lipsesc de eficiență juridică toate actele care au fost emise anterior intrării lor în vigoare.

De asemenea, se mai arată că se creează o discriminare între justițiabilii ale căror dosare de despăgubire au fost soluționate și au primit măsuri reparatorii în baza Legii nr. 10/2001 și a Legii nr. 247/2005, înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor legale criticate, și justițiabilii ale căror dosare de despăgubire nu au fost încă soluționate până la această dată. Totodată, susține că există o discriminare între beneficiarii Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, respectiv ai Legii fondului funciar nr. 18/1991, pentru care procedurile de stabilire și acordare a despăgubirilor sunt suspendate prin prevederile legale criticate, și beneficiarii Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940 și cei ai Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, asupra cărora suspendarea nu și-a produs efecte.

Astfel, sunt privilegiați justițiabilii cărora le-au fost soluționate dosarele înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor legale criticate, precum și beneficiarii Legii nr. 9/1998 și ai Legii nr. 290/2003.

Se mai susține că suspendarea procedurilor de stabilire și acordare a măsurilor reparatorii încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, întrucât lipsesc justițiabilii de posibilitatea de a mai formula cereri de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

De asemenea, susține că refuzul nejustificat al autorităților implicate în procesul de retrocedare de a emite anumite acte sau de a efectua anumite operațiuni într-un termen rezonabil reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal arată că textele legale criticate prevăd că procedurile administrative prevăzute în titlul VII al Legii nr. 247/2005 se suspendă până la 15 mai 2013. Cum obiect al

cauzei aflate pe rolul instanței de fond îl reprezintă cenzurarea atitudinii autorităților publice implicate în procedurile de acordare a despăgubirilor în baza Legii nr. 247/2005, deoarece nu a fost pusă în executare o decizie irevocabilă prin care au fost obligate la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubiri, se constată că dezlegarea în această cauză depinde de soluția ce va fi dată în cazul excepției de neconstituționalitate.

În ceea ce privește constituționalitatea textelor legale criticate, arată că excepția este neîntemeiată, textele legale nu încalcă principiul neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, nici principiul egalității în drepturi, așa cum prevede art. 16 din Constituție, nici accesul liber la justiție, astfel cum este reglementat în art. 21 din Legea fundamentală și nici dreptul de proprietate privată, drept prevăzut de art. 44 din Constituție.

Prin actele normative care fac obiectul excepției de neconstituționalitate, legiuitorul a dorit suspendarea procedurilor administrative de acordare a despăgubirilor potrivit Legii nr. 247/2005, pe de o parte, pentru a da posibilitatea implementării măsurilor dispuse prin Hotărârea-pilot pronunțată la 12 octombrie 2010 de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* și, pe de altă parte, pentru a putea fi identificate posibilitățile de acordare a despăgubirilor.

Prin aceste prevederi nu se neagă dreptul celor cărora legea le-a recunoscut posibilitatea primirii de despăgubiri, măsura suspendării fiind temporară.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și invocă în acest sens jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 723 din 5 iulie 2012, Decizia nr. 979 din 22 noiembrie 2012 și Decizia nr. 802 din 27 septembrie 2012.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată, în esență, că criticile de neconstituționalitate raportate la art. 21 și art. 44 din Constituție nu pot fi reținute, întrucât legiuitorul a optat pentru suspendarea procedurilor administrative de acordare a despăgubirilor potrivit Legii nr. 247/2005, pe de o parte, pentru a da posibilitatea implementării măsurilor dispuse prin hotărârea-pilot pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* și, pe de altă parte, pentru a putea fi identificate posibilitățile de acordare a despăgubirilor. Astfel, autoarea excepției beneficiază în continuare de dreptul său de proprietate garantat de Constituție, fără ca acesta să fie restrâns, prevederile legale criticate reglementând cu privire la procedura prin care acesta poate fi valorificat, nu cu privire la substanța sa.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi, constată că prevederile de lege criticate se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normelor juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Suspendarea, pe o perioadă determinată, a emiterii titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, nu duce la crearea unui tratament discriminatoriu în exercitarea acestui drept, cu atât mai mult cu cât măsura contestată urmărește identificarea posibilităților de acordare a despăgubirilor.

Totodată, apreciază că nu se poate reține nici încălcarea principiului neretroactivității legii, întrucât soluția legislativă criticată reprezintă o normă temporară care nu aduce atingere substanței dreptului la valorificarea titlurilor de despăgubire, obligația statului urmând a se executa după acest termen.

De asemenea, invocă și jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 723 din 5 iulie 2012, Decizia nr. 979 din 22 noiembrie 2012 și Decizia nr. 802 din 27 septembrie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 15 martie 2012, ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, precum și ale dispozițiilor art. I și II (și nu art. 1 și 2, cum în mod eronat s-a indicat în actul de sesizare a Curții Constituționale) din Legea nr. 117/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și pentru modificarea art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 6 iulie 2012.

În realitate, având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază”, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 și articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010:

„(1) Se suspendă emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII «Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv» din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și

unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 15 mai 2013.

(2) Persoanele care, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au optat pentru acordarea titlurilor de plată, dar acestea nu a fost emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, pot opta pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul «Proprietatea». Persoanele care nu optează pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul «Proprietatea» vor primi titluri de plată după expirarea perioadei de suspendare prevăzute la alin. (1), potrivit procedurii stabilite prin titlul VII din Legea nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012:

„(1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 15 mai 2013, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII «Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv» din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În perioada prevăzută la alin. (1), personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrate în mod legal la aceasta, înregistrează noi dosare de despăgubiri, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține următoarele:

1. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză prin care s-a solicitat aplicarea, în temeiul art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a unei amenzi, prevăzute de art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

Astfel, în ceea ce privește fondul cauzei ce a constituit Dosarul nr. 486/46/2011, în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2001, la data de 3 august 2001, soțul autoarei excepției de neconstituționalitate (decedat ulterior) a depus notificarea nr. 365 la Prefectura Județului Timiș prin care a solicitat despăgubiri pentru un imobil compus din teren și construcție aferentă preluat în mod abuziv prin Decretul nr. 189/1949.

În data de 24 septembrie 2009, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a emis Decizia nr. 277 prin care se propunea acordarea de măsuri reparatorii, în conformitate cu art. 29 din Legea nr. 10/2001, pentru teren. Pentru construcție s-a declinat competența în favoarea primarului municipiului Timișoara.

Decizia nr. 277 a fost înaintată Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, constituindu-se Dosarul nr. 46.090/CC în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor și acordării acestora, conform dispozițiilor titlului VII din Legea nr. 247/2005.

Întrucât Comisia nu a demarat procedurile în vederea emiterii deciziei reprezentând titlu de despăgubire, autoarea excepției de neconstituționalitate, la data de 6 aprilie 2011, a chemat în judecată Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și statul român, prin Comisia Centrală pentru Stabilirea

Despăgubirilor, Curtea de Apel Pitești pronunțând Sentința nr. 273/F/CONT/11 mai 2011, rămasă definitivă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1.604 din 23 martie 2012.

Prin Sentința nr. 273/F/CONT/11 mai 2011, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosarul nr. 486/46/2011, având ca obiect refuzul soluționării unei cereri, s-a dispus obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire. Prin aceeași sentință, Curtea de Apel Pitești a respins cererea privind plata daunelor cominatorii, arătând că reclamanta are posibilitatea ca, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, să solicite aplicarea art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Întrucât instituțiile pârâte nu au pus în executare dispozitivul Sentinței nr. 273/F/CONT/11 mai 2011 în termen de 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, astfel cum prevede art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, autoarea excepției de neconstituționalitate a formulat acțiunea înregistrată la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 16 octombrie 2012, prin care a chemat în judecată Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, statul român, prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și pe președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, solicitând, în temeiul art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, amendarea conducătorului autorității pârâte și a Comisiei pentru neexecutarea Sentinței civile nr. 273/F/CONT/11 mai 2011, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, și obligarea pârâților la plata unor despăgubiri pentru întârziere. Acțiunea formează obiectul cauzei în Dosarul nr. 7.733/2/2012 în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Astfel, la data de 24 octombrie 2012 reclamanta a depus o cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate.

La 31 octombrie 2012, Curtea de Apel București își declină competența de soluționare a acțiunii în favoarea Curții de Apel Pitești, având în vedere art. 2 alin. (1) lit. Ț) și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, respectiv că prin instanță de executare se înțelege instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

Prin Încheierea din 6 februarie 2013, Curtea de Apel Pitești a respins, având în vedere art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate invocată, întrucât apreciază că declararea ca neconstituțională a dispozițiilor legale menționate nu ar avea nicio înrâurire asupra cauzei, câtă vreme, în speță, obiectul îl reprezintă aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, iar soluția dată de Curtea Constituțională asupra excepției de neconstituționalitate nu ar influența în niciun fel sentința ce se va pronunța de instanță.

Împotriva acestei încheieri, autoarea excepției a declarat recurs, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că există legătură între soluționarea ce se va da în cadrul litigiului și soluția ce va fi pronunțată de Curtea Constituțională și, în consecință, a admis recursul, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Înalta Curte de Casație și Justiție arată că textele legale criticate prevăd că procedurile administrative prevăzute în titlul VII al Legii nr. 247/2005 se suspendă până la 15 mai 2013. Cum obiect al cauzei aflate pe rolul instanței de fond îl reprezintă cenzurarea atitudinii autorităților publice implicate în procedurile de acordare a despăgubirilor în baza Legii nr. 247/2005, deoarece nu a fost pusă în executare o decizie irevocabilă prin care au fost obligate la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubiri, instanța de recurs a constatat că soluția litigiului de fond depinde de soluția ce va fi dată în cazul excepției de neconstituționalitate.

2. Temeiul legal în baza căruia s-a formulat cererea de chemare în judecată are în vedere situația în care în sarcina

unei autorități publice a fost instituită obligația de a face constând în încheierea, înlocuirea sau modificarea unui act administrativ, eliberarea unui alt înscris ori efectuarea anumitor operațiuni administrative, fiind astfel un mijloc de constrângere a conducătorilor autorităților publice în vederea executării hotărârilor care dispun în acest sens, conferind eficacitate în ceea ce privește ducerea la îndeplinire a acestora.

Procedura contenciosului administrativ are un caracter special, completându-se cu regulile procedurii civile, și dă expresie prevederilor art. 52 din Constituție, oferind cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice.

Astfel, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit în sarcina autorităților publice anumite obligații de „a face” trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, potrivit art. 18 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a acesteia.

Amenzile cominatorii stabilite la art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii. Legiuitorul a considerat necesar să instituie un astfel de mijloc de constrângere pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie.

Prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 s-au suspendat pe o perioadă de 2 ani, de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, respectiv de la data de 1 iulie 2010, emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII al Legii nr. 247/2005. Pe perioada de suspendare valorificarea titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor s-a făcut prin conversia lor în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, corespunzător sumei pentru care s-a formulat opțiunea.

Persoanele care au optat pentru emiterea titlurilor de plată, dar care nu au fost emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, puteau opta pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”.

Cei care nu au optat pentru această conversie erau îndreptățiți să primească titlul de plată după expirarea perioadei de suspendare.

Prin alin. (1) al articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012, înainte de modificarea adusă prin Legea nr. 117/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 6 iulie 2012, s-a prevăzut că pe o perioadă de 6 luni de la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, respectiv de la data de **15 martie 2012**, se suspendă emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri prevăzute de titlul VII al Legii nr. 247/2005.

Prin art. I din Legea nr. 117/2012 a fost aprobată, cu modificări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012. Astfel s-a prevăzut că suspendarea stabilită inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 operează până la data de 15 mai 2013.

Prin art. II al Legii nr. 117/2012 a fost modificat art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010.

Astfel, emiterea titlurilor de plată a fost suspendată până la 15 mai 2013.

La fel ca și în reglementarea inițială, persoanele care au optat pentru acordarea titlurilor de plată, care nu au fost emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, puteau opta pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”.

Cei care nu au optat pentru această conversie primeau titlul de plată după expirarea perioadei de suspendare.

Ulterior, a fost adoptată Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituție, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 17 aprilie 2013. Legea nr. 165/2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

Prin această lege se reglementează sistemul de compensare prin puncte, aplicabil atât în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv nu mai este posibilă, nici pe același amplasament și nici pe un altul, cât și în situația în care fostul proprietar sau moștenitorii acestuia a/au înstrăinat drepturile care i/li se cuvin.

Totodată, prin Legea nr. 165/2013 se abrogă dispozițiile referitoare la măsurile instituționale, la procedurile administrative pentru acordarea despăgubirilor, precum și la valorificarea titlurilor de despăgubire și stabilirea algoritmului de atribuire a acțiunilor emise de Fondul „Proprietatea”, cuprinse în titlul VII *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv* din Legea nr. 247/2005.

Astfel, dată fiind intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, procedura de soluționare a dosarelor de despăgubire constituite în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, și nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii se desfășoară în conformitate cu dispozițiile acesteia, astfel cum este prevăzut în mod expres de art. 4 din lege.

În concluzie, Legea nr. 165/2013 a fost adoptată în vederea remedierii sistemului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, în contextul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*, a acordat statului român un termen de 18 luni de la data rămânerii definitive a acesteia, termen

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Johanna Goth în Dosarul nr. 7.733/2/2012 al Curții de Apel Pitești — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

prelungit succesiv până la data de 12 mai 2013 în vederea „adoptării de către autoritățile române a unor măsuri capabile să ofere un remediu adecvat tuturor persoanelor afectate de legile de reparație” (paragraful 241 al Hotărârii-pilot).

3. Curtea reține că litigiul având ca obiect *obligația de a face* a fost soluționat de Curtea de Apel Pitești, care, prin Sentința nr. 273/F/CONT/11 mai 2011, a dispus obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire. Prin aceeași sentință, Curtea de Apel Pitești a respins cererea privind plata daunelor cominatorii, arătând că reclamanta are posibilitatea ca, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, să solicite aplicarea art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Așa fiind, doar aplicarea amenzii constituie, în prezent, fondul dosarului supus judecării în fața instanței de contencios administrativ, în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

Astfel, Curtea constată că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia excepția de neconstituționalitate poate viza numai acele prevederi legale „care au legătură cu soluționarea cauzei”. O decizie a Curții Constituționale nu ar produce niciun efect în speță, întrucât este evidentă lipsa legăturii dintre obiectul excepției și cel al cauzei aflate pe rolul instanței *a quo*. Din cauza faptului că procedura de evaluare și emitere a deciziilor reprezentând titlul de despăgubire a fost suspendată în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012, președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nu a emis o astfel de decizie. Așadar, acesta a acționat în temeiul unei prevederi legale care se bucură pe perioada dată de prezumția de constituționalitate. Or, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, de la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, o eventuală admitere a excepției de neconstituționalitate neavând nicio înrâurire asupra aplicării amenzii în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere pe perioada cât textele contestate au făcut parte din fondul activ al legislației.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 531

din 12 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Grameni Dincă în Dosarul nr. 804/88/2013 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, excepție ridicată de Anghelina Istrate, Chesarie Istrate și Aglaida Culic în Dosarul nr. 20.300/3/2012 al Curții de

Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, excepție ridicată de Stelian Butcaru, Marioara Roșu, Eugenia Fotu, Lilica Fotu, Nasta Jurca și Tănase Alexa, precum și de Verginia Tudor, Enache Paciurea, Antoaneta Vasile, Apostol I. Armeanu, Apostol S. Armeanu, Cezar Manole Armeanu și Sofița Armeanu în dosarele nr. 24.428/3/2012 și nr. 1.586/118/2013 ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 2013, în prezența domnului avocat Ovidiu Sorin Drăgan din Baroul București, reprezentant al părților Stelian Butcaru, Marioara Roșu, Eugenia Fotu, Lilica Fotu, Nasta Jurca și Tănase Alexa, a doamnei avocat Alina Geambașu din Baroul Constanța, reprezentant al părților Verginia Tudor, Enache Paciurea, Antoaneta Vasile, Apostol I. Armeanu, Apostol S. Armeanu, Cezar Manole Armeanu, Sofița Armeanu, precum și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 14 noiembrie 2013, iar apoi la 12 decembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 804/88/2013, Încheierea din 17 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 20.300/3/2012, Încheierea din 7 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 24.428/3/2012, și prin Sentința civilă nr. 3.319/CA din 12 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.586/118/2013, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și III, art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului**

dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, precum și a prevederilor întregii ordonanțe de urgență.

Excepția a fost ridicată de Grameni Dincă, Verginia Tudor, Enache Paciurea, Antoaneta Vasile, Apostol I. Armeanu, Apostol S. Armeanu, Cezar Manole Armeanu și Sofița Armeanu în cauze având ca obiect cereri de acordare de despăgubiri potrivit Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, de Anghelina Istrate, Chesarie Istrate și Aglaida Culic, cu prilejul judecării unei cauze având ca obiect recursul declarat împotriva sentinței civile prin care se dispunea plata unor sume de bani, și de Stelian Butcaru, Marioara Roșu, Eugenia Fotu, Lilica Jurca, Nasta Jurca, Tănase Alexe, cu prilejul judecării unei cauze având ca obiect o acțiune în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate creează o situație discriminatorie între persoanele îndreptățite la plata despăgubirilor care au primit deja sumele de bani convenite înainte de emiterea ordonanței de urgență și cele care nu le-au primit încă, fiind nevoite să mai aștepte 10 ani pentru ca debitorul să își execute obligația. La această situație s-a ajuns din vina instituțiilor statului competente să soluționeze dosarele de despăgubiri.

Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, fiind adoptate pe calea unei ordonanțe de urgență în condițiile în care, pe de o parte, nu este satisfăcută cerința existenței unei situații extraordinare, iar pe de altă parte nu este respectată cerința de nu fi afectate drepturile și libertățile fundamentale. În cazul de față, se produce o veritabilă expropriere.

Autorii excepției de neconstituționalitate mai arată că este vădit neconstituțională eșalonarea tranșelor pe o perioadă de 10 ani, în condițiile în care, până în prezent, plățile s-au făcut în două tranșe pe o perioadă de 2 ani. Măsura adoptată nu este necesară într-o societate democratică, iar România nu se află în niciuna dintre situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție. Se mai arată că instanța de la Strasbourg a statuat în Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, că autoritățile nu pot invoca lipsa disponibilităților bănești sau a altor resurse pentru a justifica neexecutarea unor hotărâri judecătorești sau a unei decizii administrative prin care s-a constatat cuantumul unei despăgubiri. Se mai menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la noțiunea de bun (Hotărârea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Viașu împotriva României*), precum și cu privire la principiul proporționalității prin raportare la dreptul de proprietate (Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Mașiniexportimport Industrial Group împotriva României*).

Se mai susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 a fost emisă cu încălcarea art. 115 din Constituție,

deoarece, la data emiterii actului normativ, Guvernul nu mai era abilitat să emită ordonanțe de urgență, legea de abilitare își încetase efectele odată cu începerea sesiunii ordinare parlamentare.

De asemenea, în Dosarul nr. 490D/2013 se susține, în esență, că actul normativ în discuție a fost adoptat în lipsa unei legi speciale de abilitare, în condițiile în care a fost emis la data de 28 februarie 2013, adică în perioada în care Parlamentul se afla în sesiune ordinară.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

În opinia instanței, dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul egalității în fața legii, având în vedere că se aplică în egală măsură persoanelor beneficiare ale Legii nr. 9/1998, iar aspectul că unele persoane și-au încasat drepturile anterior emiterii ordonanței de urgență ține de faptul că în acea perioadă era în vigoare o altă normă ce reglementa modalitatea de plată a acestora.

În ceea ce privește dreptul de proprietate, instanța apreciază că acest tip de despăgubiri are caracter reparatoriu, iar din momentul în care legiuitorul a decis acordarea lor, el are dreptul de a alege frecvența și modalitatea concretă de acordare a acestora. În aceste situații, trebuie să se țină seamă atât de interesul persoanei fizice, cât și de cel al statului.

Referitor la rolul Parlamentului și adoptarea ordonanțelor de urgență, se arată că urgența a fost justificată suficient în chiar preambulul acesteia, fiind vorba, în principal, de necesitatea menținerii echilibrului bugetare. Pe de altă parte, faptul că Parlamentul a reglementat deja un domeniu cum este cel de față nu se circumscrie motivelor de neconstituționalitate care pot fi reținute în cazul unei ordonanțe de urgență.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele criticate prevăd o nouă soluție legislativă, având aptitudinea de a înlătura dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește plata despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998.

Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale. Instanța constată că, în speță, reclamantii sunt titularii unui titlu de plată emis și neachitat integral până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, (act normativ ale cărui prevederi sunt de imediată aplicabilitate, neavând dispoziții tranzitorii), iar plata compensațiilor neachitate urmează a se face începând cu 1 ianuarie 2014, astfel încât apreciază că la momentul pronunțării hotărârii judecătorești (prin care a fost sesizată Curtea Constituțională) nu dețin, în condițiile menționate, o creanță exigibilă și, implicit, dreptul subiectiv civil nu îndeplinește condiția de a fi actual.

Se mai arată că Guvernul poate emite ordonanțe de urgență, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, în condițiile existenței unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, cum este în speță necesitatea menținerii echilibrului bugetar.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctele de vedere exprimate în dosarele nr. 459D/2013 și nr. 474D/2013, apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât textele criticate prevăd o nouă soluție legislativă, având aptitudinea de a înlătura dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește plata despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998. De asemenea, se apreciază că în preambulul ordonanței de urgență criticate se explică existența situației extraordinare a

cărei reglementare nu poate fi amânată, în acest fel, urgența acesteia fiind justificată.

Avocatul Poporului, în punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 250D/2013, consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că dispozițiile legale criticate care reglementează eșalonarea, pe o perioadă de 10 ani, începând cu anul următor datei emiterii titlului de plată, a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și ale Legii nr. 393/2006, cu plata tranșelor începând cu 1 ianuarie 2014, nu aduc atingere principiului constituțional privind delegarea legislativă.

Așa cum rezultă din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, aceasta a fost adoptată având în vedere dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește plata despăgubirilor acordate potrivit legilor mai sus menționate, dar și pentru că nepromovarea ordonanței de urgență ar avea drept consecință imposibilitatea menținerii echilibrului bugetare și în mod implicit nerespectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar.

În plus, Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută, însă, de alin. (4) al art. 115 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, „deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagădarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, nu numai ordinare, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției” (Decizia Curții Constituționale nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998). În această lumină, ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ, adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare. Or, ținând seamă de rațiunea edictării actului normativ, așa cum a fost arătat în expunerea de motive, nu sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, față de cele ale art. 16, 21 și art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, se arată că dreptul persoanelor îndreptățite de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, nu este îngrădit. Acestea vor putea să sesizeze în continuare instanțele de judecată, chiar și cu cereri îndreptate împotriva Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pentru întârzierile intervenite în acordarea despăgubirilor, doar că legiuitorul a stabilit alte termene de plată. Eșalonarea plăților nu duce la îngrădirea accesului liber la justiție sau la crearea unui tratament discriminatoriu în exercitarea acestui drept, cu atât mai mult cu cât măsura contestată urmărește un scop legitim, și anume asigurarea stabilității economice a țării, prin menținerea echilibrului bugetar.

Mai mult, se păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — plata eșalonată a despăgubirilor stabilite.

În ceea ce privește critica vizând încălcarea dreptului de proprietate, se arată că art. 44 alin. (1) teza a doua și art. 136 alin. (5) din Constituție prevăd că legea stabilește conținutul și limitele dreptului de proprietate și că proprietatea privată este inviolabilă „în condițiile legii organice”. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel

niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Mai mult, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale recunoaște statelor prerogativa, între altele, de a reglementa folosința bunurilor în conformitate cu interesul general.

Totodată, se menționează că un act normativ care prin conținutul său urmărește găsirea resurselor necesare pentru executarea obligațiilor statului nu este de natură să contravină dispozițiilor art. 44 din Constituție, chiar dacă afectează celeritatea procedurii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, concluziile părților prezente, punctele de vedere ale Avocatului Poporului și Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, în Dosarul nr. 250D/2013, art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, în Dosarul nr. 459D/2013 și ale ordonanței de urgență în întregul său, în dosarele nr. 474D/2013 și nr. 490D/2013. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată în fața instanțelor de judecată, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat și alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 alin. (1) privind îndeplinirea cu bună credință a obligațiilor internaționale asumate de statul român, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 108 alin. (3) privind adoptarea ordonanțelor Guvernului și art. 115 alin. (4) și (6) privind instituția delegării legislative.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013*), nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că măsura instituită prin ordonanța de urgență criticată, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 10 ani, nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

Deși legiuitorul delegat a invocat un scop legitim al măsurii criticate, și anume promovarea unei modalități de plată care să permită în același timp despăgubirea tuturor persoanelor îndreptățite, dar și respectarea țintei de deficit bugetar anual, totuși, instituirea unui termen de 10 ani pentru executarea unei creanțe asupra statului (după ce creanțele erau deja exigibile în baza primei eșalonări) nu satisface exigențele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului de creanță, constituind, din acest punct de vedere, o ingerință disproporționată asupra dreptului.

Mai mult, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat se referă doar la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât nici din acest punct de vedere nu este justificată instituirea unui termen de 10 ani pentru eșalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998, republicată, Legii nr. 290/2003, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 393/2006.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Grameni Dincă în Dosarul nr. 804/88/2013 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Anghelina Istrate, Chesarie Istrate și Aglaida Culic în Dosarul nr. 20.300/3/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Stelian Butcaru, Marioara Roșu, Eugenia Fotu, Lilica Fotu, Nasta Jurca și Tănase Alexa, precum și de Verginia Tudor, Enache Paciurea, Antoaneta Vasile, Apostol I. Armeanu, Apostol S. Armeanu, Cezar Manole Armeanu și Sofița Armeanu în dosarele nr. 24.428/3/2012 și nr. 1.586/118/2013 ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

*) Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea anexei nr. II/97 la Hotărârea Guvernului nr. 446/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții prioritare din infrastructura de mediu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. II/97 „Amenajare râu Trotuș și afluenți pe tronson Ghimeș—Urechești, județul Bacău” la Hotărârea Guvernului nr. 446/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții prioritare din infrastructura de mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 21 mai 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut în anexă se face din fonduri externe rambursabile, de la titlul 56 „Programe cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb
Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,
Lucia Ana Varga
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 5 februarie 2014.
Nr. 65.

ANEXĂ
(Anexa nr. II/97 la Hotărârea Guvernului nr. 446/2007)

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Amenajare râu Trotuș și afluenți pe tronson Ghimeș—Urechești, județul Bacău”

Titular: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice
Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Bacău
Amplasament: pe malurile râului Trotuș.
Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA),	mii lei	503.131
din aceasta:		
construcții-montaj	mii lei	426.142
(în prețuri valabile la 1 august 2013; 1 euro = 4,4048 lei),		
din care:		
— Valoarea totală a investiției — rest de executat	mii lei	457.065
din aceasta:		
construcții-montaj	mii lei	383.062
(în prețuri valabile la 1 august 2013; 1 euro = 4,4048 lei),		
din care:		
Eșalonarea investiției — rest de executat		
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	92.000
		mii lei
		79.000

Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>100.000</u>
	C+M	mii lei	81.000
Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>150.000</u>
	C+M	mii lei	124.000
Anul IV	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>115.065</u>
	C+M	mii lei	99.062
— Capacități TOTAL:			
	— apărări de mal	km	101,175
	— recalibrare albie	km	110,975
	— praguri,	buc.	309
din care:			
Capacități — rest de executat			
	— apărări de mal	km	90,742
	— recalibrare albie	km	100,542
	— praguri	buc.	274
Durata de realizare a investiției — rest de executat		luni	48

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic, potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri externe rambursabile, de la titlul 56 „Programe cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Protecția și reabilitarea părții sudice a litoralului românesc al Mării Negre în zona Municipiului Constanța — Mamaia Centru, Mamaia Nord, județul Constanța”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Protecția și reabilitarea părții sudice a litoralului românesc al Mării Negre în zona Municipiului Constanța — Mamaia Centru, Mamaia Nord, județul Constanța”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb
Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,
Lucia Ana Varga
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI

ai obiectivului de investiții „Protecția și reabilitarea părții sudice a litoralului românesc al Mării Negre în zona Municipiului Constanța — Mamaia Centru, Mamaia Nord, județul Constanța”

Titular: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice
Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral
Amplasament: județul Constanța, după cum urmează:
 — municipiul Constanța, zonele:
 — Mamaia Centru: limita sudică — Hotel Sulina și limita nordică — Hotel Rex;
 — Mamaia Nord: limita sudică — Hotel Rex și limita nordică — Vila Turturica (stație barieră intrare).

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	227.357*)
(în prețuri valabile la 30 august 2012, 1 euro = 4,4617 lei), din care:		
Construcții-montaj,	mii lei	187.279
din care:		
Mamaia Centru		
Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA),	mii lei	113.030*)
din care:		
Construcții-montaj	mii lei	92.593
Mamaia Nord		
Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA),	mii lei	114.327*)
din care:		
Construcții-montaj	mii lei	94.686
Eșalonarea investiției		
Anul I <u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>56.800</u>
C+M	mii lei	46.800
Anul II <u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>90.900</u>
C+M	mii lei	74.900
Anul III <u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>79.657</u>
C+M	mii lei	65.579
Capacități:		
Mamaia Centru		
— înnisipare artificială plajă	km	2,15
— reabilitare și prelungire diguri emerse (MM4 = 350 m; MM5 = 350 m; MM6 = 350 m; MM7 = 350 m)	km	1,40
— epiu nou RJ — 2	km	0,10
— diguri îngropate (pinteni îngropați)	km	0,14
Mamaia Nord		
— înnisipare artificială plajă	km	1,90
— diguri emerse (MM8 = 350 m; MM9 = 350 m)	km	0,70
— epiu nou RJ — 3	km	0,10
— Durata de realizare a investiției	luni	36

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind reglementarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere

Având în vedere:

— hotărârile judecătorești prin care instanțele competente din România au pronunțat soluții de admitere a cererilor de suspendare a Ordinului ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere;

— prevederile art. 14 alin. (4) și (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— având în vedere că prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 733/2013, afectat de suspendare, a fost abrogat Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.019/2009 pentru aprobarea Metodologiei privind atestarea instructorilor de pregătire practică și a profesorilor de legislație rutieră, a Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto, a Metodologiei privind autorizarea instructorilor de pregătire practică, a Programei de școlarizare și a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică în vederea obținerii permisului de conducere, rezultă că în prezent nu există niciun act normativ care să reglementeze activitățile de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, astfel fiind imperios necesară crearea, de urgență, a unui cadru legal care să asigure, **temporar**, măsurile necesare care să permită derularea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, cel puțin la nivelul de reglementare stabilit de către Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.019/2009,

în vederea reglementării acestei situații, din cauza circumstanțelor sale excepționale, se impune adoptarea unei soluții cu caracter temporar imediate, pentru evitarea unei grave atingeri aduse interesului public.

În temeiul prevederilor art. 62 alin. (2) și (3), art. 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Normele privind autorizarea școlilor de conducători auto, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Normele privind autorizarea instructorilor auto, prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Programele de școlarizare a școlilor de conducători auto care organizează și desfășoară cursuri în vederea obținerii permisului de conducere, prevăzută în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se aprobă Metodologia de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică în vederea obținerii permisului de conducere, prevăzută în anexa nr. 5.

Art. 6. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin este valabil până la rămânerea definitivă a hotărârilor privind cererile de chemare în judecată

pentru anularea Ordinului ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, dar nu mai mult de un an.

Art. 8. — Direcția generală transport terestru din Ministerul Transporturilor, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier și Regia Autonomă „Registrul Auto Român” vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Nicușor Marian Buică,
secretar de stat

București, 3 februarie 2014.

Nr. 75.

*) Anexele nr. 1—5 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic de Recuperare Iași pentru activitatea de prelevare și transplant țesut osos, tendinos și cartilagii**

Văzând Referatul de aprobare nr. EN 1.144/2014 al Direcției de asistență medicală și politici publice și al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.717 din 23 decembrie 2013, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 79.066 din 23 decembrie 2013,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Clinic de Recuperare Iași, cu sediul în str. Pantelimon Halipa nr. 14, municipiul Iași, județul Iași, pentru activitatea de prelevare și transplant țesut osos, tendinos și cartilagii.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Județului Iași, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 10 februarie 2014.
Nr. 142.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agrippa Ionescu” pentru activitatea de prelevare de organe, țesuturi și celule de origine umană**

Văzând Referatul de aprobare nr. EN 1.147/2014 al Direcției de asistență medicală și politici publice din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 9 din 6 ianuarie 2014, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 46 din 6 ianuarie 2014,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agrippa Ionescu”, cu sediul în str. Arhitect Ion Mincu nr. 7, municipiul București, pentru activitatea de prelevare de organe, țesuturi și celule de origine umană.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 10 februarie 2014.
Nr. 145.

JUDEȚUL BRAȘOV
Primăria Municipiului Brașov

LISTA
cuprinzând asociațiile și fundațiile române
cu personalitate juridică din municipiul Brașov,
care înființează și administrează unități de asistență socială,
ce beneficiază de subvenții din bugetul local în anul 2014,
în baza Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții
asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică,
care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Unitatea de asistență socială pentru care se acordă subvenția	Cuquantumul subvenției aprobate (lei)
1.	Fundația Hospice „Casa Speranței”	Centrul de zi	94.500 lei pentru un număr mediu lunar de 45 de beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 175 lei/beneficiar
2.	Fundația Hospice „Casa Speranței”	Unitate de îngrijiri la domiciliu	109.440 lei pentru un număr mediu lunar de 76 de beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 120 lei/beneficiar
3.	Asociația de Servicii Sociale SCUT	Centrul de zi	18.900 lei pentru un număr mediu lunar de 9 beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 175 lei/beneficiar
4.	Asociația Diaconia Ajutor Internațional	Centrul de zi	126.000 lei pentru un număr mediu lunar de 60 de beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 175 lei/beneficiar

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 645004